

Johannes Pedersen, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen, Gerhard Nielsen, Stengaard-Kirkegaard, Pinstrup, Lauritz Laurssen, Thorhauge, Jensen (Broby), Ulrich og Erøkjær.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Stempelfrihed for Obligationer, som udstedes af Københavns Havnevæsen for Optagelse af Laan paa indtil 15 Millioner Kroner.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 7499).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold.) Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Birck: I det Øjeblik, vi giver Stempelbegunstigelse for et Havnelaan, giver vi paa en Maade ogsaa Tilslutning til selve Laanet, og giver vi Tilslutning til Laanet, maa vi gaa ud fra, at Havnen kan betale dette Laan tilbage. Men for at en Havn kan tilbagebetale et Laan, maa Arbejdet i Havnen være i Gang; en død Havn kan ikke betale sine Laan tilbage. Derfor vil jeg sige til den højtærede Regering, at den har efter mit Skøn den Pligt at bruge de Midler af forskellig Art, den raader over, til at holde Arbejdet gaaende i Havnen. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa selve Strejken, men derimod paa et andet Punkt, som har Interesse i Dag, og det er Brødforsyningen i København. Blandt de Opgaver, Staten har paataget sig under Krigen, er Udøvelsen af Kornmonopolet. At handle med Korn er blevet en Statsopgave. Staten skal levere Rug til Bagerne. Denne Rug har Staten liggende bl. a. i Pakhuse i København. I samme Øjeblik Staten ikke er i Stand til at opfylde sin frivillig paatagne Statsfunktion: at levere Korn til Bagerne, viser, synes jeg, Statsmagten sig ganske afmægtig. Jeg maa derfor henstille til den højtærede Regering at overveje — eller, rettere sagt, maaske mere end overveje —, hvad der kan gøres, og jeg spørger, om ikke Rege-

ringen føler, at den har den Pligt trods Strejken at sørge for, at Staten kan udføre sine Funktioner. Det er efter min Opfattelse en meget daarlig Ordning, naar man paa en Tid, hvor der ganske mangler Transportlejlighed her i Landet, hvor Bærerne er fuldkommen overbebyrdede, kører Kornet fra Jylland og andre Steder til København for i Løbet af 14 Dage, naar Strejken er hævet, at køre det tilbage igen. Jeg mener, Regeringen har den Pligt med alle Midler at holde den Funktion i Gang, som den har paataget sig: at levere de københavnske Bagere Rug fra sine Pakhuse her i København. Regeringen har, synes jeg, den Pligt først at henvende sig til Organisationen og prøve paa at faa den talt til Fornuft snarest muligt, ogkan den ikke det, maa Regeringen bruge ethvert Middel, efter mit Skøn endogsaa anvende Militæret, til at løse den Opgave at bringe Kornet fra Pakhuset til Havnen. Jeg vil haabe, den højtærede Regering forstaar, at dette ikke er Schackmatteri fra min Side, men at mine Ord skyldes den dybe Følelse, jeg har af, at Statens Majestæt er krænket saa uendelig mange Gange af alle mulige Samfundsklasser. Her er vi nu naaet til, at Staten ikke kan opfylde en af de Funktioner, den selv har paataget sig, og dette synes jeg er ganske utaaeligt. En Regering maa være i Stand til at udøve Regeringsmagten, til at regere; det er det, man har de Herrer til.

Formanden: Det ærede Medlems Udtalelser forekommer mig at ligge noget udenfor det Lovforslag, her behandles, og jeg vil anmode om, at man ikke i større Udstrækning vil komme ind paa dette Spørgsmaal, som ligger udenfor Dagsordenen.

Borghjerg: Jeg skal heller ikke i større Udstrækning komme ind derpaa, det er kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at fremsætte. Jeg ser til min Beklagelse, at de to Mænd, der ved Besked om denne Sag, nemlig Statsministeren og Finansministeren, tilfældig ikke er til Stede ved Mødets Begyndelse i Dag. Det er beklageligt, at en saadan Udtalelse som det ærede Medlems kommer frem, uden at der straks kan gives Svar derpaa. Jeg ved ikke rigtig, om jeg har Lov til at sige noget, men paa den anden Side synes jeg, at Spørgsmaalet ikke skulde komme frem for Offentligheden saaledes, som det let vil komme til at fremtræde, hvis